

karakter worden'

FOTO ALEX VANHEE

Felix: "Toevallig draiden ze gisteren 'Where's Your Head at', en het viel me voor het eerst op wat een vreselijk repetitief nummer dat eigenlijk is. Ik heb me de hele tijd zitten te ergeren."

Simon: "We scoren wel hits, maar ik ben er nog altijd niet van overtuigd dat we al iets gemaakt hebben dat over twintig jaar nog overeind blijft. 'I Will Survive' en 'Eye of the Tiger', dat zijn echte classics. Zo'n nummer moeten wij nog altijd schrijven, vrees ik."

Bestaat Basement Jaxx over tien jaar nog?

Simon: "Dat is een onmogelijke vraag. We hadden nooit gedacht dat we zolang op dit niveau zouden blijven meedraaien."

Felix: "Als mij vroeger op school werd gevraagd wat ik later zou gaan doen, antwoordde ik altijd: een nummereenhit scoren. Ik geloofde er zelf geen woord van, maar ik ben blij dat het ons toch gelukt is. (denkt na) Zolang we onszelf niet herhalen, is er een toekomst voor Basement Jaxx. En anders word ik tandarts. Daar zijn er naar het schijnt te kort van. Het is het beroep met het hoogste aantal zelfmoorden, omdat ze zich schul-

dig voelen telkens als ze de angst in de ogen van hun patiënten zien. Ik heb niet zo'n last van schuldgevoelens, dus als we morgen uit elkaar gaan, weet ik waar mijn toekomst ligt."

Dat doet er me aan denken: twee jaar geleden ben je halverwege jullie concert op Pukkelpop het publiek in gesprongen en heb je om god weet welke reden een aantal mensen, onder wie mezelf, fysiek belaagd. Weet je op zo'n moment waar je mee bezig bent?

Felix: "Oei. Sorry. Tijdens zo'n optreden verlies ik alle remmingen en zweept de muziek me zodanig op dat ik mezelf echt niet meer onder controle heb. Een paar dagen voordien had ik een rockgroep iets soortgelijks zien doen, en het leek me een plezierige manier om contact met het publiek te maken. Op festivals gaat er vaak een grote afstand tussen de groepen en het publiek. Door zelf in de massa te springen, probeer ik die kloof te dichten. Maar in het vervolg zal ik een beetje uitkijken. Beloofd."

Crazy Itch Radio van Basement Jaxx verschijnt op 11 september bij XL Recordings.

Opera > **Dido and Aeneas** in het Kaaitheater

Eenvoud siert

BRUSSEL • Jan Decorté eerste operaregie is een schot in de roos. Zijn *Dido and Aeneas* is een pareltje van eenvoud, juistheid en ontroering.

DOOR STEPHAN MOENS

Over *Dido and Aeneas* van Purcell bestaat het verhaal dat het oorspronkelijk werd opgevoerd in een meisjesspensi-onaat. Dat is maar half waar. Die opvoering was waarschijnlijk een reprise van een *masque* aan het hof. Maar de mythe heeft lange tijd de uitvoeringsgeschiedenis bepaald: de opera als leerstuk voor jonge meisjes.

Bij Jan Decorté, die het stuk voor het Kaaitheater en het KlaraFestival registreert, is dat slechts schijnbaar zo. Ja, Dido en haar gevolg zijn hoogst gedistingeerde vrouwen. En ja, de heksen zijn mannen die hen belagen. Maar er is veel meer, en minder.

Rechts het orkest, links het koor, in het midden het paleis: een gouden doek met linten. Wat minimaal lijkt, is in wezen een shakespeareiaans decor. In dat licht komen de heksen - en waarom niet ook nog wat van de rest? - net uit *Macbeth*. De kleine gebaren waarmee de hofdames Dido's liefdesaria begeleiden, zijn minimale relictien van barokke gestiek en geven door hun reductie de gevoelens veel groter en sterker weer dan gelijk welk romantisch armengezwaai zou kunnen. Als contrapunt staat het naïeve getrippel van Sigrid Vinks. Haar Cupido lijkt wel een onschuldig kind, maar zij is het die het noodlot in handen neemt en leidt. De liefde is wreed.

Voor haast elke valkuil van dit heikele stuk heeft Decorté een oplossing gevonden, die in haar eenvoud de verwachtingen

FOTO DANNY WILLEMS

■ Decorté heeft van de dood van Dido een prachtig bidprentje gemaakt.

gen tegenspreekt en overstijgt. Zo laat hij de tweede gitaarchaonne niet dansen maar maakt hij er een ballet van vrouwelijke gelaatsuitdrukkingen van. De verschijning van de tovenares als Mercurius is een juweel van naïviteit: vleugeltjes op het hoofd en de stem een octaaf hoger. Zo simpel kan opera zijn.

Voor haast elke valkuil heeft Decorté een oplossing gevonden, die in haar eenvoud de verwachtingen tegenspreekt en overstijgt

Ook muzikaal is er gekozen voor eenvoudige oplossingen. Het lied van de matroos als mannenkoortje is bijvoorbeeld bijzonder efficiënt. Richard Egarr dirigeert, na een ietwat lijzige ouverture, met veel drive maar ook met een mooi,

lyrisch legato het onvolprezen jonge barokorkest B'Rock en het even jonge maar nog iets schuchterder Octopus-kamerkoor. De bezetting wordt gedomineerd door de Dido van Wilke te Brummelstroete: een prachtstem met de rijkdom en de tragiek die voor deze rol vereist zijn. Maar ook het overige ensemble is meer dan efficiënt.

In *Dido and Aeneas* wacht je altijd op het bloedmooie einde. Decorté heeft van het lamento en de dood van Dido een prachtig bidprentje gemaakt, dat de betekenis in de roos treft. Dido laat Belinda op de troon zitten, waardoor haar afscheidsklacht meteen de troonovergave wordt. Om te sterven, zijgt zij naast de troon neer, terwijl op de achtergrond de tweede hofdame als Shakespeares *black lady* naderbij komt. Tijdens de grafzang van het koor strooit Cupido rozenblaadjes uit, waarna zij met gevouwen handjes naast de drievoudige piëta plaatsneemt. Dus toch een leerstuk voor jonge meisjes: juist en ontroerend.

Er is vanavond nog een opvoering in het Kaaitheater.

Jonge Helden eren Raymond van het Groenewoud

BRUSSEL • Het Gentse Headphone heeft de remixwedstrijd gewonnen die de vzw Poppunt in juni op het getouw zette over een nummer van Raymond van het Groenewoud.

Een professionele jury, bestaande uit Buscemi, Stijn, Kozzmozz, Styrofoam, Lefto en Raymondgitarist Thomas van Elslander, oordeelde dat Headhones bewerking van 'Brussels by Night' het meest tot de verbeelding sprak.

Samen met negen andere beloftevolle bands verzorgt het gezelschap dra een heuse hommage aan de peetvader van de Vlaamse rock. Dat gebeurt tijdens twee exclusieve liveshows in het Depot in

Leuven, waarmee Poppunt, onlangs vijf geworden, op donderdag 5 en vrijdag 6 oktober zijn feestjaar afsluit. Het evenement wordt opgenomen en later uitgezonden door Radio 1 en Canvas en iedere concertbezoeker krijgt bovendien een gratis compilatie-cd waar alle deelnemende groepen op te horen zijn.

De filosofie van Poppunt wordt door het project perfect geïllustreerd. De vzw ondersteunt Vlaamse muzikanten en dj's en helpt hen een plek te vinden in het bredere poplandschap. De organisatie stelde de voorbije jaren vast dat veel jonge bands een immens respect hebben voor het werk van Raymond, terwijl de éminence grise in kwestie zelf ook wel gecharmeerd was door het idee dat aanstormend talent zich

over zijn songs zou buigen en die op een verrassende of eigenzinnige manier zou bewerken.

The Germans spelen 'Het Leidseplein', The Violent Husbands en Tomàn zetten hun tanden in 'Meisjes', hiphoppers Members of Marvelas gaan aan de slag met 'Ik zou liegen als ik de waarheid sprak', Balthazar vertolkt 'Gelukkig zijn', Mira roept 'Foei, Foei, Foei', Kawada kiest voor 'Lied van de zee' en The Blackbox Revelation doet iets onwielvoeglijks met 'Ze weet niet wat ze doet'.

Headphone haalde de halve finale van de jongste Rock Rally en brengt in december een cd uit. (ps)

www.headphone-music.com

Kim

